

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 81

Οι Πελοποννήσιοι διστάζουν να κάνουν επίθεση εναντίον της Κέρκυρας. Κι όταν πληροφορούνται ότι πλησιάζει στο νησί ισχυρός αθηναϊκός στόλος για να βοηθήσει τους Κερκυραίους δημοκρατικούς αποφασίζουν να φύγουν με κάθε τρόπο για να τον αποφύγουν. Έτσι εγκαταλείπουν το νησί, την Κέρκυρα δηλαδή, πλέοντας όχι στα ανοιχτά αλλά περνώντας από τον ισθμό της Λευκάδας για να μη γίνουν αντιληπτοί από τους Αθηναίους.

Οι Κερκυραίοι δημοκρατικοί καθώς αναχωρεί ο πελοποννησιακός στόλος από την Κέρκυρα και πλησιάζει ο αθηναϊκός στόλος αλλάζουν τακτική απέναντι στους ολιγαρχικούς. Οδηγούν στην πόλη τους 500 Μεσσήνιους ολιγαρχικούς, που αποτελούσαν τα πληρώματα των πλοίων του Νικόστρατου, και διατάζουν τα πλοία τους να μεταφερθούν στο Υλλαϊκό λιμάνι. Έπειτα ξεσπούν με αγριότητα εναντίον των αντιπάλων τους ολιγαρχικών και με πράξεις βίας αιματοκυλούν την Κέρκυρα. Σκοτώνουν λοιπόν όποιον ολιγαρχικό βρουν, ακόμη και εκείνους που αγωνίζονταν μαζί τους

στα πλοία. Με στημένη δίκη καταδικάζουν σε θάνατο 50 ικέτες (στο ναό της Ήρας). Συνέπεια όλων αυτών ήταν ο αλληλοσκοτωμός των ολιγαρχικών μεταξύ τους ή η αυτοκτονία των ολιγαρχικών όπως μπορούσαν. Για επτά συνεχόμενες μέρες οι Κερκυραίοι δημοκρατικοί σκότωναν τους εχθρούς τους ολιγαρχικούς με τη δικαιολογία ότι είχαν ως σκοπό την κατάλυση της δημοκρατίας (την ώρα που ο Ευρυμέδοντας παρέμενε με το στόλο του στην Κέρκυρα). Κρυμμένες όμως αιτίες των φόνων αποτελούσαν η προσωπική έχθρα και τα χρέη. Η αγριότητα ήταν πολύμορφη αυτή την περίοδο στο νησί. Ο πατέρας σκότωνε το παιδί του, οι ικέτες των ιερών φονεύονταν με τη βία, άλλους τους έχτισαν ζωντανούς στο ναό του Διονύσου αναγκάζοντάς τους να πεθάνουν από την πείνα. Γραπτοί και άγραφοι νόμοι ποδοπατήθηκαν. Χάθηκαν οι έννοιες της ηθικής, της δικαιοσύνης και της ανθρωπιάς.